

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 2/17

Luxemburg, 12 ianuarie 2017

Hotărârea în cauza C-411/15 P
Timab Industries și Cie financière et de participations Roullier
(CFPR)/Comisia

Curtea confirmă amenda de aproape 60 de milioane de euro aplicată grupului Roullier în cadrul înțelegerii privind fosfații

În 2010, Comisia a aplicat amenzi în valoare de 175 647 000 de euro unui număr de șase grupuri de producători care participaseră la o înțelegere privind prețurile și își împărțiseră piața fosfaților destinați alimentației animale timp de peste 30 de ani. În cadrul acestei înțelegeri, întreprinderile în cauză și-au repartizat cote de vânzări pe regiune și pe client și au coordonat prețurile, precum și, în anumite cazuri, condițiile de vânzare. Grupului Roullier, a cărui filială este Timab Industries, i-a fost aplicată o amendă de 59 850 000 de euro¹ pentru participarea la această înțelegere între 1993 și 2004.

Spre deosebire de celelalte grupuri implicate în înțelegere², grupul Roullier nu a dorit să încheie o tranzacție cu Comisia după ce a luat cunoștință de cuantumul aproximativ al amenzii pe care Comisia intenționa să i-o aplice. Încheierea unei astfel de tranzacții vizează să simplifice procedura, întreprinderile în cauză admitând participarea lor la înțelegere și acceptând angajamente obligatorii în schimbul unei reduceri cu 10 % a cuantumului amenzii. Comisia a aplicat, așadar, procedura ordinară împotriva grupului Roullier. Este vorba despre prima cauză „hibridă” referitoare la o înțelegere, în sensul că procedura de tranzacție a însoțit procedura ordinară.

Grupul Roullier a formulat o acțiune la Tribunalul Uniunii Europene pentru a solicita anularea deciziei Comisiei și o reducere a amenzii. Grupul Roullier reproșa printre altele Comisiei că i-a aplicat o amendă mai mare decât limita maximă preconizată în cursul procedurii de tranzacție. Prin Hotărârea din 20 mai 2015³, Tribunalul a respins acțiunea grupului Roullier considerând în esență că Comisia nu a sancționat grupul Roullier pentru motivul retragerii sale din procedura de tranzacție și nu era obligată să respecte limitele comunicate în cadrul procedurii de tranzacție. Nesatisfăcut de raționamentul Tribunalului, grupul Roullier solicită Curții de Justiție anularea hotărârii Tribunalului.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, **Curtea respinge recursul grupului Roullier și confirmă astfel amenda de aproape 60 de milioane de euro aplicată de Comisie.**

În ceea ce privește argumentul potrivit căruia Comisia ar fi aplicat grupului Roullier, în cadrul procedurii ordinare, o amendă mai ridicată decât limita maximă avută în vedere în cursul procedurii de tranzacție, Curtea arată că Tribunalul a verificat în mod corespunzător temeinicia analizei efectuate de Comisie în cursul procedurii ordinare, precum și elementele reținute de Comisie pentru calcularea cuantumului amenzii.

¹ Decizia (2010) 5001 final din 20 iulie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38866 – Fosfați pentru hrana animalelor).

² Este vorba despre grupul Kemira (Yara Phosphates Oy, Yara Suomi Oy și Kemira Oy), societatea Tessenderlo Chemie, grupul Ercros (Ercros SA și Ercros Industriel SA), grupul FMC (FMC Foret SA, FMC Netherlands BV și FMC Corporation) și grupul compus din societatea Quimitecnica.com-Comercia e Indústria Química și societatea-mamă a acesteia, José de Mello SGPS.

³ Hotărârea Tribunalului din 20 mai 2015, *Timab Industries și Cie financière et de participations Roullier* (CFPR)/Comisia (T-456/10, a se vedea CP nr. 57/15).

În special, Comisia, urmând aceeași metodologie precum cea utilizată în ceea ce privește limitele amenzii indicate grupului Roullier în cursul procedurii de tranzacție, a putut să efectueze în mod valabil o „reexaminare” a cuantumului amenzii. Astfel, Curtea constată, la fel ca și Tribunalul, că Comisia a trebuit să ia în considerare, în cursul procedurii ordinare, informații noi care au obligat-o să reexamineze dosarul, să redefinească durata înțelegerii și să reajusteze amenda abținându-se să aplice reduceri pe care le propusese în cursul procedurii de tranzacție. În această privință, Curtea arată în special că, în cadrul procedurii de tranzacție, grupul Roullier nu a contestat durata înțelegerii luată în considerare de Comisie (1978-2004), în timp ce, în cadrul procedurii ordinare, acesta a susținut (cu succes) că participarea sa la înțelegere se limita la anii 1993-2004. Grupul Roullier trebuia, așadar, să se aștepte ca contestarea participării sale la înțelegere pentru perioada cuprinsă între 1978 și 1993 să aibă un impact asupra reducerilor care îi puteau fi acordate cu ocazia fixării amenzii. Acest paradox, care conduce la o amendă mai ridicată pentru o durată a încălcării mai scurtă, se explică prin faptul că Comisia fusese dispusă, în cursul procedurii de tranzacție, să acorde reduceri suplimentare grupului Roullier pentru informațiile furnizate de respectivul grup cu privire la perioada 1978-1993. Întrucât grupul Roullier a contestat ulterior participarea sa la înțelegere în cursul acestei perioade, Comisia a considerat că esențialul reducerilor propuse nu se mai justifica pentru perioada 1993-2004. Schimbarea de poziție a grupului Roullier explică de ce acesta din urmă nu se poate prevala de principiul încrederii legitime în ceea ce privește menținerea estimărilor transmise de Comisie în cursul procedurii de tranzacție.

Grupul Roullier susține, pe de altă parte, că Tribunalul nu s-a pronunțat într-un termen rezonabil (procedura în fața Tribunalului durând aproximativ patru ani și nouă luni). Curtea consideră în această privință că, în lipsa unor elemente suplimentare prezentate de părți, **nu este evident că Tribunalul și-a încălcat în mod suficient de grav obligația de a se pronunța în cauză într-un termen rezonabil.**

MENȚIUNE: Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708